

ПРОСЛЕДЯВАНЕ НА ПАЦИЕНТИ С ТРАНСПЛАНТАЦИЯ НА ОРГАН В СЛЕДТРАНСПЛАНТАЦИОННИЯ ПЕРИОД. ПСИХОАНАЛИТИЧНА ПЕРСПЕКТИВА

Кримова-Пешева, Р., Спасов, Л., Михайлова В.

Университетска болница „Лозенец“, София

РЕЗЮМЕ

Представени са случаите на 40 пациенти с трансплантация на орган от гледна точка на психоаналитичната парадигма. Критериите на клинично наблюдение са: симптоми, конфликти, страхове, защитни операции, обектни отношения и ресоциализация. Изводите са, че процесите на психическа преработка на трансплантацията са продължителни във времето. Пациентите с чернодробна трансплантация се справят емоционално по-трудно в сравнение с пациентите с бъбречна.

Ключови думи: трансплантация, психоанализа

В психоаналитичната перспектива изследването и лечението вървят успоредно. Клиничното наблюдение и психотерапевтичната практика при пациенти с трансплантация на орган могат да бъдат провеждани паралелно съгласно основните принципи и „рамката“ на класическата психоанализа. Болните преминават през тежки психотравматични моменти, свързани с тяхното физическо и психическо оцеляване. В тяхната вътрешна реалност се поставят въпросите за телесния идентитет, за качеството на живота след операцията, за откриването на нова близост и взаимност с останалите.

ЦЕЛТА на този материал е да представим нашите наблюдения върху психодинамиката на пациенти с трансплантация на орган в различните етапи на следтрансплантационния период.

МАТЕРИАЛ И МЕТОДИКА

Включени са 40 пациенти с трансплантация на орган. 15 от тях са с чернодробна и 25 – с бъбречна трансплантация. Проследявани са в периода 2005-2010 година. Трансплантациите са осъществени в Университетска болница „Лозенец“.